

APPROACHES TO PREPARING AND AMENDING DRAFT NOTIFICATION, RULES AND CRITERIA FOR PERMITTING AND REGULATING RADIO AND TELEVISION BROADCASTING BUSINESS

Supatra PHANWICHIT¹, Kriengkrai CHAROENTHANAVAT² and Samrieng MEKKRIENGKRAI³

1 School of Law, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand; thailawresearch@gmail.com

2 Faculty of Law, Chulalongkorn University, Thailand; tham38@hotmail.com

3 School of Law, Sripatum University Khonkaen, Thailand; samrieng@yahoo.com

Handling Editor:

Associate Professor Dr.Piyakorn WHANGMAHAPORN

Sripatum University, Thailand

Reviewers:

1) Professor Dr.Korakod TONGKACHOK

Thaksin University, Thailand

2) Associate Professor Pinit TIPMANEE

Dhurakij Pundit University, Thailand

3) Assistant Professor Dr.Warat KARUCHIT

NIDA, Thailand

Abstract

The scope of this research is to explore, study and analyze obstacles concerning permission and regulation of broadcasting and television businesses, in order to formulate a recommendation of an approach to amending notifications, regulations and rules, as to be consistent with the relevant laws and suitable for circumstances of communication technologies, market environments and social conditions, which are currently changing, and comparatively study and analyze laws of different countries, comprising of: the United States of America; the Republic of Korea; the Republic of Singapore; the Federal Republic of Germany (a country in the European Union), as to be data for analysis in formulating the recommendation of an approach to amending notifications, regulations and rules on permission and regulation of broadcasting and television businesses, in 5 significant issues, being: 1) rules concerning types of licenses and method of permission to operate broadcasting and television businesses; 2) categorization and prioritization of television services; 3) businesses of broadcasting television as general services and broadcasting television of major sports events; 4) regulation of inappropriate contents; and 5) regulation of personal data.

Keywords: Radio Broadcasting Business, Television Broadcasting Business, Regulating

Citation Information: Phanwichit, S., Charoenthanavat, K., & Mekkiengkrai, S. (2022). Approaches to Preparing and Amending Draft Notification, Rules and Criteria for Permitting and Regulating Radio and Television Broadcasting Business. *Journal of Interdisciplinary Research: Graduate Studies*, 11(2), 263-272. <https://doi.org/10.14456/jirgs.2022.28>

แนวทางการแก้ไขปรับปรุงและจัดทำร่างประกาศ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ การอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์

สุพัตรา แผนวิชาติ¹, เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์² และ สำเรียง เมฆเกรียงไกร³

1 สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช; thailandresearch@gmail.com

2 คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; tham38@hotmail.com

3 คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น; samrieng@yahoo.com

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหาพร

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) ศาสตราจารย์ ดร.กรกฎ ทองชะโชค

มหาวิทยาลัยทักษิณ

2) รองศาสตราจารย์ พินิจ ทิพย์มณี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรชัย คุรุจิต

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีขอบเขตการดำเนินงานเพื่อสำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการอนุญาตและกำกับดูแล การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปรับปรุงประกาศ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเทคโนโลยีการสื่อสาร สภาพการณ์ตลาด และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐเกาหลี ประเทศสิงคโปร์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (ประเทศในสหภาพยุโรป) เพื่อนำมาเป็น ข้อมูลวิเคราะห์ในการจัดทำแนวทางการแก้ไขปรับปรุงและร่างประกาศ ข้อบังคับและหลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับ ดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ใน 5 ประเด็นสำคัญคือ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภท ใบอนุญาตและวิธีการอนุญาตการประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ การกำหนดหมวดหมู่ การจัดลำดับบริการ โทรทัศน์ การเผยแพร่กิจการโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไปและการเผยแพร่รายการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ การกำกับ ดูแลเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมและการกำกับดูแลข้อมูลส่วนบุคคล

คำสำคัญ: กิจการกระจายเสียง, กิจการโทรทัศน์, การกำกับดูแล

ข้อมูลอ้างอิง: สุพัตรา แผนวิชาติ, เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ และ สำเรียง เมฆเกรียงไกร. (2565). แนวทางการ แก้ไขปรับปรุงและจัดทำร่างประกาศ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจาย เสียงและกิจการโทรทัศน์. วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา, 11(2), 263-272. <https://doi.org/10.14456/jirgs.2022.28>

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

บทนำ

ด้วยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ.2553) มาตรา 27 (6) กำหนดให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาต ซึ่งการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ดังกล่าว กสทช. ได้ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ ขอบบังคับ และ เงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้การกำกับดูแลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล แต่โดยที่ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ขอบบังคับ และเงื่อนไขดังกล่าวได้ใช้ บังคับมาแล้วเป็นระยะเวลานาน ปัจจุบันมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ.2553 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน 2 ครั้ง (ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ.2560 และ ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ.2562) มีการตรากฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น อีกทั้งสภาพการณ์ด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความก้าวหน้าและพัฒนาอย่างรวดเร็ว จนเกิดภาวะสื่อหลอมรวมหลากหลายเชื่อมโยงถึงกัน การใช้บริการอินเทอร์เน็ตจะเข้ามาทดแทนการสื่อสารโทรคมนาคมประเภทเสียง (Voice Service) และการให้บริการโทรทัศน์ผ่านระบบออกอากาศภาคพื้นดิน (Terrestrial Broadcasting) ส่งผลให้เกิดบริการใหม่ๆ เช่น บริการ Over the Top หรือ OTT ที่ผู้บริโภคสามารถเลือกรับชมรายการโทรทัศน์ตามความต้องการได้อย่างหลากหลายยิ่งขึ้นโดยไม่ถูกจำกัดรูปแบบกับเทคโนโลยีเดิมๆ ส่งผลให้ประกาศหลักเกณฑ์ ขอบบังคับ และเงื่อนไขดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องและเป็นไปตามกฎหมายและสภาพการณ์ของเทคโนโลยีการสื่อสาร สภาพการตลาด และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ทำให้เกิดปัญหาการบังคับใช้ในทางปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อให้การอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลชอบด้วยกฎหมาย และสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องศึกษา แนวทางการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งจัดทำร่างประกาศ ขอบบังคับ และหลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภทใบอนุญาตและวิธีการอนุญาตการประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

ใบอนุญาต

จากการศึกษาพบว่า โครงสร้างใบอนุญาตกิจการโทรทัศน์ในประเทศไทยกำหนดประเภทใบอนุญาตหลายประเภท คือ 1) การให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ (Service license) 2) การให้บริการโครงข่ายกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ (Network license) และ 3) การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ (Facility license) (กอนก กิจบาลจ่าย, 2561: 222-223) โดยเห็นว่าใบอนุญาตที่สำคัญคือ 1) การให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ (Service license) เนื่องจากต้องการกำกับดูแลในส่วนเนื้อหาของรายการที่ได้ออกอากาศและการส่งเสริม และ 2) การให้บริการโครงข่ายกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ (Network license) มีความสำคัญเนื่องจากการบริการโครงข่ายต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และควรมีการกำกับอย่างเหมาะสมเพื่อสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด ส่วนการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นอาจไม่มีความจำเป็นในการกำกับดูแลในลักษณะของการออกใบอนุญาตก็ได้ เพราะส่วนใหญ่สิ่งอำนวยความสะดวกมักอยู่ในบริเวณเดียวกันกับโครงข่าย และส่วนใหญ่ผู้ได้รับใบอนุญาตการประกอบกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการสิ่งอำนวยความสะดวกมักเป็นรายเดียวกับผู้ที่ได้ใบอนุญาตโครงข่าย

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

การกำกับดูแลผู้ให้บริการ OTT

จากการศึกษาพบว่า การให้บริการเสียงและภาพผ่านอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top หรือ OTT) ซึ่งปัจจุบันยังไม่มี การกำกับในลักษณะการขอใบอนุญาต โดยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า เป็นประเด็นที่มีการให้ความเห็นกันอย่าง กว้างขวาง เนื่องจากกระทบต่อการดำเนินธุรกิจโดยตรง กระทบต่อรายได้ การผลิตเนื้อหา การให้บริการ และความอยู่ รอดของผู้ประกอบกิจการคือ การกำกับดูแลผู้ให้บริการ OTT เนื่องจากอัตราและแนวโน้มการรับฟังวิทยุและรับชม รายการโทรทัศน์ผ่านบริการ OTT สูงขึ้นอย่างมาก (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2563: 25) ด้วย เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งจากการรับส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง มีความคมชัด การพัฒนา แพลตฟอร์มที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ทำให้ผู้บริโภคมีช่องทางการเข้าถึงรายการมากขึ้นกว่าเดิม มีการแข่งขันและ การโฆษณาเกิดขึ้นในตลาด OTT (สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ, 2561: 34) ทำให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตเสียเปรียบ เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตมีอยู่ ภายใต้งบประมาณและกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดกว่า ทำให้เกิดผู้เล่นรายใหม่ เกิดการแข่งขันด้านเนื้อหารายการและมีเงินจาก การโฆษณาเข้ามาเป็นจำนวนมาก กระทบต่อผู้ได้รับใบอนุญาตทั้งด้านฐานของผู้บริโภค ตลาดโฆษณาและรายได้ จึง จำเป็นต้องกำกับดูแล OTT ให้อยู่บนมาตรฐานเดียวกัน

การกำหนดหมวดหมู่ การจัดลำดับบริการโทรทัศน์

ผลการศึกษาพบว่า หลักเกณฑ์เรื่องการจัดลำดับบริการโทรทัศน์มีความสอดคล้องกับกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (Harris Wiltshire Grannis LLP, 2021) สาธารณรัฐเกาหลี (Angloinfo, 2021) ประเทศสิงคโปร์ (Infocomm Media Development Authority, 2021b) และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Satellite Television Channels, 2021) ก็มีการ กำหนดหมวดหมู่เช่นเดียวกัน แต่ในส่วนการจัดลำดับบริการโทรทัศน์ไม่มีการนำมาใช้ เช่น ในสหรัฐอเมริกา ระบบช่อง โทรทัศน์ให้เสรีแก่ผู้ประกอบการทั้งในระดับแม่ข่ายสถานีหลักที่ดำเนินการบริหารจัดการเผยแพร่ภาพและกระจายเสียง โทรทัศน์ในระดับรัฐ และจะมีระดับสถานีย่อยที่ยึดกับเครือข่ายสถานีแม่ในแต่ละเมืองก็จะมีอิสระในการบริหารจัดการใน เรื่องการจัดผังรายการเอง เพื่อให้เหมาะสมกับรายการในท้องถิ่น โดยที่สถานีย่อยที่ยึดกับเครือข่ายสถานีแม่ในแต่ละ เมืองสามารถนำรายการของแม่ข่ายสถานีหลักมาออกอากาศในสถานีของตนได้ ด้วยเหตุที่รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาให้ เสรีภาพแก่การดำเนินงานของผู้ประกอบการโทรทัศน์ทำให้การเรียงลำดับบริการโทรทัศน์ในแต่ละรัฐ แต่ละท้องถิ่น จะมีการเรียงช่องต่างกันในแต่ละรัฐ แม้จะเป็นรายการจากสถานีแม่ข่ายเดียวกัน รวมถึงเวลาการออกอากาศก็จะ แตกต่างกันไปตามเวลาท้องถิ่นนั้นๆ ด้วยการเปิดเสรีและให้อิสระของรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้มีผู้ประกอบการ โคจรข่ายโทรทัศน์จำนวนมาก และก่อให้เกิดการแข่งขันที่สูง มีการผลิตเนื้อหารายการมากมายหลายรายการ รายการ จากสถานีโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกายังถูกซื้อลิขสิทธิ์รายการเพื่อแพร่ภาพในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งก่อให้เกิดผลดี ต่อผู้บริโภคในการมีสิทธิได้เลือกชมรายการมากมายหลายสถานี นอกจากนั้นยังพบว่าอีก 3 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐ เกาหลี ประเทศสิงคโปร์ และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีก็ไม่ได้มีการนำเรื่องการเรียงลำดับช่องมาใช้ โดยในสาธารณรัฐ เกาหลีไม่ได้บังคับว่าต้องนำฟรีทีวีทุกช่องมาเผยแพร่บนเคเบิลทีวีหรือดาวเทียม ส่วนในประเทศสิงคโปร์ และสหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนีมีการนำช่องฟรีทีวี ทุกช่องมาเผยแพร่บนเคเบิลทีวีหรือดาวเทียมตามกฎหมาย Must Carry แต่ไม่ได้มี ข้อกำหนดว่า แต่ละช่องดังกล่าวจะต้องถูกจัดวางในตำแหน่งช่องใด

การเผยแพร่กิจการโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไปและการเผยแพร่รายการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ

จากการศึกษาพบว่า มีความจำเป็นต้องบังคับใช้ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การเผยแพร่กิจการโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไป พ.ศ.2555 (ประกาศ Must Carry) เพื่อดำรงไว้ซึ่งหลักการสร้างความเป็นธรรมของประชาชนผู้บริโภคในการรับชมโทรทัศน์อย่าง

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

เท่าเทียมกันในทุกช่องทาง (นที ศุกลรัตน์ และ ณิชชญา ทวีวิทยชาตรียะ, 2559: 20) เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำ และเพื่อให้ผู้ประกอบการโทรทัศน์ที่ให้บริการเป็นการทั่วไปถูกกีดกันออกจากตลาด และในต่างประเทศที่ทำการศึกษาดังกล่าวก็มีกฎ Must Carry ที่มีวัตถุประสงค์และแนวทางที่ใกล้เคียงกัน แต่อาจมีอุปสรรคบ้างในแง่ของการประกอบธุรกิจที่เมื่อมีการบังคับใช้กฎ Must Carry ทำให้ต้องมีการเรียงช่องในเคเบิลทีวีที่ต้องออกอากาศโทรทัศน์ดิจิทัลเป็นจำนวนถึง 36 ช่อง สมาชิกผู้ใช้บริการบางกลุ่มอาจต้องการยกเลิกการเป็นสมาชิกเนื่องจากไม่เห็นความสำคัญถึงความแตกต่างของฟรีทีวีกับเคเบิลทีวี หรืออุปสรรคต่อ ผู้รับชมที่เป็นผู้สูงอายุที่ยากต่อการจดจำช่องรายการ และหากมองในมุมผู้ประกอบการ กฎ Must Carry ได้สร้างประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการเคเบิลเช่นกัน กล่าวคือ ปัจจุบันฟรีทีวีมีการปรับตัวสร้างเนื้อหารายการที่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทำให้มีความน่าติดตาม ตรงกับความต้องการของผู้รับชมมากขึ้นว่าแต่ก่อน ดังนั้น เมื่อเนื้อหาการนำเสนอที่น่าสนใจมากขึ้นก็ทำให้ผู้ประกอบการเคเบิลก็มีรายการคุณภาพไปออกอากาศในกิจการของตนด้วยโดยไม่ต้องผลิตเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และสมาพันธ์รัฐเยอรมันที่มีกฎ Must Carry เช่นเดียวกัน ส่วนในสาธารณรัฐเกาหลี เดิมมีกฎ Must Carry แต่ถูกยกเลิกไปในปี 2019 ซึ่งสาเหตุของการยกเลิกกฎดังกล่าวเป็นเหตุผลของการพัฒนาเนื้อหาการรายการในระบบฟรีทีวี ที่มีการพัฒนาอย่างมากจนกระทั่งในบางสถานี เช่น KBS ผลิตละครที่ได้รับความนิยมอย่างสูงสุดและมากกว่าความนิยมต่อเคเบิลในช่วงเวลานั้น จนทำให้ไม่เห็นด้วยกับกฎ Must Carry ที่ต้องนำไปออกอากาศในเคเบิลที่ได้รับค่าสมาชิก ส่วนปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น เห็นว่า กสทช. ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดให้ผู้ให้บริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไปจะต้องนำรายการโทรทัศน์เผยแพร่ออกอากาศตามประกาศ Must Carry ผ่านทางบริการโทรทัศน์ที่ได้รับใบอนุญาตจาก กสทช. ทั้งระบบโทรทัศน์ภาคพื้นดิน และโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกที่ให้บริการผ่านระบบดาวเทียม ระบบเคเบิล ระบบโครงข่ายไอพี (IPTV) ทางสายและไร้สาย จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการให้บริการโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกผ่านโครงข่ายไอพี (IPTV) จะต้องเป็นการให้บริการบนโครงข่าย IP ที่ผู้ให้บริการสามารถบริหารจัดการโครงข่ายและควบคุมคุณภาพการให้บริการบนโครงข่ายและมาตรฐานความปลอดภัยได้ด้วยตนเองและกำหนดให้ผู้ให้บริการโครงข่ายโทรทัศน์ที่ให้บริการแก่ผู้ให้บริการโทรทัศน์เป็นการทั่วไป จะต้องจัดให้มีวิธีการเข้ารหัสที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับจากเจ้าของลิขสิทธิ์และเผยแพร่บริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไปเพื่อไม่ให้เกิดกรณีการละเมิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วนผู้ให้บริการโครงข่ายโทรทัศน์ที่ให้บริการแก่ผู้ให้บริการโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิก จะต้องดำเนินการหรือมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดการเผยแพร่สัญญาณภาพและเสียงของบริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไปออกนอกเขตประเทศไทย สำหรับประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์รายการโทรทัศน์สำคัญที่เผยแพร่ได้เฉพาะในบริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไป พ.ศ.2555 (ประกาศ Must Have) เห็นว่ามีความเหมาะสมทั้งในส่วนของความทันสมัยของกฎหมายและทัดเทียมกับกฎหมายในต่างประเทศ และเหมาะสมกับบริบทของประชาชนชาวไทยที่สมควรได้รับชมกีฬาที่สำคัญโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม

การกำกับดูแลเนื้อหาการรายการที่ไม่เหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลเนื้อหาการรายการที่ไม่เหมาะสมในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ประกอบด้วย

1) การกำกับดูแลเนื้อหาการรายการที่ไม่เหมาะสม ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 เห็นว่า แม้ว่าบทบัญญัติในมาตรา 37 มีการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายกว้าง ไม่ได้เฉพาะเจาะจง สามารถตีความกฎหมายให้ครอบคลุมได้หลายกรณีในบริบทที่แตกต่างกัน และสามารถนำมาปรับใช้ได้ในการกำกับดูแลเนื้อหาการรายการที่ไม่เหมาะสมในหลายๆ กรณีที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต แต่อย่างไรก็ตามก็อาจมีปัญหาดูตีความในเนื้อหาการรายการว่าเข้าข่ายเป็นความผิดในมาตรา 37 หรือไม่ และปัญหาความครบถ้วนของการกำหนดรายละเอียดรายการที่ห้ามออกอากาศ ซึ่งมีหลายเรื่องที่ควรนำมาพิจารณา เช่น การละเมิดศักดิ์ความเป็นมนุษย์ที่มีแนว

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

วินิจฉัยว่าเข้าข่ายตามมาตรา 37 การเผยแพร่ประเด็นความเท่าเทียมทางเพศ ภาพโป๊เปลือย หรือความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น นอกจากนั้น ยังพบปัญหาในการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมที่เผยแพร่ทางช่องทางอินเทอร์เน็ต เพราะมาตรา 37 นำมาบังคับใช้ได้เฉพาะกับเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์เท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาความสับสนและมีการปฏิบัติสองมาตรฐานระหว่างเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์และเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ทำให้มีเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมจำนวนมากเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต ที่อาจเข้าข่ายเป็นเนื้อหารายการที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ เนื้อหารายการที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเนื้อหารายการที่มีการกระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อทำให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง และปัจจุบันแม้จะมีหน่วยงานหลากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการยับยั้งและสกัดกั้นไม่ให้เนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมเผยแพร่ไปในอินเทอร์เน็ตก็ตาม แต่ว่ามีลักษณะการกระจายอำนาจหน้าที่ไปยังหลากหลายหน่วยงาน และแต่ละหน่วยงานจะมีมาตรการในการลงโทษและกระบวนการที่แตกต่างกันออกไป

2) การกำกับดูแลเนื้อหารายการที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค ตามมาตรา 31 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เห็นว่า ตามประกาศฯ ดังกล่าวได้กำหนดข้อห้ามการดำเนินการที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคที่ต้องห้ามไม่ให้ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ซึ่งอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร และหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและได้กำหนดตัวอย่างลักษณะการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคที่ต้องห้ามไว้หลายลักษณะและครอบคลุมในเรื่องสำคัญหลักๆ อยู่แล้วและยังสามารถประกาศเพิ่มเติมลักษณะการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคตามประกาศข้อ 5 (12) ประกาศดังกล่าวจึงมีความชัดเจนและมีความยืดหยุ่นในการตีความเพื่อบังคับใช้กฎหมาย

สำหรับประเด็นการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พบว่า สาระสำคัญส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับกฎหมายของต่างประเทศ กล่าวคือ มีการจัดระดับความเหมาะสมของรายการโดยอาศัยช่วงอายุของผู้ชมมาเป็นเกณฑ์แบ่งความเหมาะสมในการรับชมในทุกประเทศทั้งประเทศไทย สหรัฐอเมริกา (Academic, 2021) สาธารณรัฐเกาหลี (Academic, 2021) ประเทศสิงคโปร์ (Infocomm Media Development Authority, 2021a) และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Freiwillige Selbstkontrolle Fernsehen, 2021) โดยช่วงอายุที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งระดับผู้ชมจะมีระดับอายุที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการของประเทศนั้นๆ ทั้งบริบทในเรื่องนโยบายของรัฐ ความมั่นคง การเมือง การปกครอง ระดับความเข้มข้นในการกำกับดูแลของรัฐในสื่อต่างๆ บริบททางสังคม การยอมรับในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นโดยสุจริตตามรัฐธรรมนูญ (Freedom of Speech) ความเชื่อ แนวคิด วัฒนธรรมอันดีของประชาชนในแต่ละประเทศก็อาจมีความแตกต่างกันได้ในแต่ละประเทศ

การกำกับดูแลข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีลักษณะเป็นกฎหมายทั่วไปหรือกฎหมายกลาง (General law) เช่นเดียวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสหภาพยุโรป (General Data Protection Regulation หรือ GDPR) กฎหมายของสาธารณรัฐเกาหลี (Personal Information Protection Act หรือ PIPA) และกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสิงคโปร์ (Personal Data Protection Act 2012 (No.26 of 2012) ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช. ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มาตรา 3 กำหนดว่า “ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้น

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

แต่.... (1) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม จึงเห็นว่า กสทช. ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นการเฉพาะ โดยกำหนดหน้าที่หรือการคุ้มครองบางอย่างที่เป็นหลักการเฉพาะที่ไม่ปรากฏในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ประกอบกิจการมีแนวทางและมาตรฐานการดำเนินกิจการและมีแนวทางที่ชัดเจนในการอ้างอิงฐานในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของกิจการ ดังเช่นกฎหมายเฉพาะของสิงคโปร์ สาธารณรัฐเกาหลี รัฐบาลยุติการสื่อสารสหรัฐอเมริกา และระเบียบคณะกรรมการ FCC ของสหรัฐอเมริกาที่ต่างมีกฎหมายหรือแนวปฏิบัติหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นการเฉพาะแยกออกมาจากกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นกฎหมายกลาง

ข้อเสนอแนะ

ประเด็นเรื่องใบอนุญาต เสนอแนะเป็น 2 แนวทางคือ (1) การยุบรวมใบอนุญาตประเภทประเภทกิจการโครงข่ายและสิ่งอำนวยความสะดวกเข้าด้วยกันได้ โดยให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนหนึ่งของใบอนุญาตประเภทประเภทกิจการโครงข่าย ซึ่งทำให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตบริการโครงข่ายกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกอีก เป็นการรวมขั้นตอนการขออนุญาตในคราวเดียว แต่สิทธิและหน้าที่ การจ่ายค่าธรรมเนียม การต่ออายุใบอนุญาตยังคงเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.2555 (Facility License) และ (2) คงใบอนุญาตประเภทกิจการโครงข่ายไว้เช่นเดิม ยกเลิกใบอนุญาตการประกอบกิจการโทรทัศน์ประเภทบริการสิ่งอำนวยความสะดวก และเปลี่ยนวิธีกำกับดูแลเป็นการแจ้งต่อ กสทช. เท่านั้น ประเด็นการกำกับดูแลผู้ให้บริการ OTT เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 โดยอาศัยอำนาจของ กสทช. ตามมาตรา 27 (11) และ (13) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 เพื่อกำหนดมาตรการเพื่อก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยบัญญัติเพิ่มเติมส่วนที่ 2/1 ว่าด้วยการให้บริการภาพหรือเสียงผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยบัญญัติลักษณะของผู้ให้บริการที่ต้องแจ้งการประกอบกิจการ และได้กำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรองในรูปแบบประกาศของ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าบริการ ระยะเวลาสูงสุดในการโฆษณาและการบริการธุรกิจและเงื่อนไขในการให้บริการ ซึ่งจะต้องกำหนดให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของกิจการ OTT ส่วนการกำกับดูแลด้านเนื้อหารายการ เพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะความลักลั่นของมาตรฐานระหว่างการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ตามมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 และการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตหรือบริการ OTT จึงได้เสนอให้ใช้บังคับมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 กับผู้ให้บริการภาพหรือเสียงผ่านระบบอินเทอร์เน็ตด้วย ส่วนการกำกับและควบคุมเนื้อหารายการของผู้ให้บริการเสียงและภาพผ่านอินเทอร์เน็ตบางเรื่องที่ไม่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากจะอยู่ภายใต้การบังคับใช้กฎหมายอื่นและหน่วยงานอื่น อาทิ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับใช้กฎหมายของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ปอท.) และกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือพระราชบัญญัติการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ดังนั้น การบังคับใช้กฎหมายจะอยู่ในรูปแบบของการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

เพื่อดำเนินการกับผู้กระทำความผิด นอกจากนั้น ยังขอเสนอแนะให้ กสทช. กำหนดนโยบายและผลักดันให้ผู้ประกอบกิจการ OTT ต่างประเทศเข้ามาจดทะเบียนหรือมีตัวแทนการค้าในประเทศไทยและเข้าสู่ระบบการแจ้งการประกอบกิจการ เพื่อสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของผู้ประกอบกิจการในประเทศและต่างประเทศ

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการในการเข้าถึงบริการโทรทัศน์ของประชาชน ได้แก่ กำหนดหมวดหมู่ย่อยประเภทภาพยนตร์ ละคร เพลง สารคดี รายการเกมโชว์และความบันเทิงอื่นๆ

ประเด็นการจัดลำดับบริการโทรทัศน์ เสนอให้ยกเลิกการจัดลำดับบริการโทรทัศน์ในกิจการบริการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชนในการรับชมช่องรายการที่มี ความหลากหลายในด้านเนื้อหาที่แตกต่างไปจากช่องที่วิดิจิตอลและให้ผู้ให้บริการโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกมีสิทธิในการบริหารจัดการช่องรายการได้อย่างเป็นอิสระ และมีสิทธิคัดเลือกจัดสรรช่องรายการที่จะนำมาจัดเรียงและนำเสนอให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการที่สมัครใช้บริการเป็นการเฉพาะ

ประเด็นการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสม เสนอให้มีการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมที่เผยแพร่ผ่านบริการ OTT ภายใต้เงื่อนไขและการกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 (ฉบับที่ 2) พ.ศ..... การกำหนดเพิ่มเติมลักษณะของรายการที่ห้ามออกอากาศ โดยเพิ่มเติมประเด็นเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และกำหนดลักษณะรายการต้องห้ามอื่น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความและการบังคับใช้กฎหมาย และเสนอให้มีการกำกับดูแลเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสมในบริการ OTT ภายใต้เงื่อนไขและการกำกับดูแลที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อห้ามเกี่ยวกับการหารายได้จากการโฆษณาแฝงที่มีการนำเสนอรายละเอียดสรรพคุณ หรือคุณสมบัติของสินค้าและบริการ ผ่านการบรรยาย หรือการทดลองใช้ในรายการโดยตรง เพื่อหารายได้หรือผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบอื่น หรือเพื่อประโยชน์ในทางการค้า โดยมีเจตนาที่จะไม่ใช้ระยะเวลาการโฆษณาตามที่กฎหมายกำหนด โดยให้ถือเป็นระยะเวลาการโฆษณาตามกฎหมายด้วย นอกจากนั้น ยังมีข้อเสนอแนะให้จัดทำแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการโฆษณาแฝง (Code of Conduct) เพื่อให้ผู้ประกอบกิจการใช้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการกำกับดูแลกันเองระหว่างผู้ประกอบกิจการด้วยข้อกำหนดและจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อพึงปฏิบัติเพื่อมิให้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโฆษณาแฝง ข้อควรระวังในการโฆษณาแฝง หลักเกณฑ์การโฆษณาแฝงที่สามารถกระทำได้ตามกฎหมาย เป็นต้น รวมทั้งการเปิดช่องทางในการรับเรื่องราวร้องทุกข์หรือร้องเรียนในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการรายใดมี การโฆษณาแฝงที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือขัดต่อแนวปฏิบัติ

ประเด็นการกำกับดูแลข้อมูลส่วนบุคคล เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 กำหนดให้อำนาจ กสทช. ในการออกประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และออกประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ..... ที่มีหลักการสำคัญเกี่ยวกับกำหนดขอบเขตของคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้ประกาศกับข้อมูลส่วนบุคคลในกิจการการกระจายเสียงและโทรทัศน์ การกำหนดข้อยกเว้นในการประมวลผลข้อมูลโดยไม่ต้องขอความยินยอม การกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคสำหรับข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต้องแจ้งผู้ใช้บริการซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงาน กสทช. ทราบโดยทันทีเมื่อทราบถึงเหตุละเมิดหรือเหตุรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลและออกแนวปฏิบัติในการแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต้องจำกัดจำนวนบุคคลซึ่งทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลและการเสนอแนวทางในการทำลายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ

ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2565)

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นบทความเผยแพร่ทางวิจัยตามโครงการศึกษาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงและจัดทำร่างประกาศ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์การอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ลิขสิทธิ์ในงานวิจัยเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) คณะผู้วิจัยประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ (หัวหน้าโครงการ) ศาสตราจารย์ สำเรียง เมฆเกรียงไกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา แผนวิจิต รองศาสตราจารย์ คณาธิป ทองรวีวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ชัยทัศน์ย์ ดร.สุธี ไตรวิวัฒนา รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศรีสุกใส และ รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา จักกะพาก

เอกสารอ้างอิง

- กอกนก กิจบาลจ่าย. (2561). โครงสร้างใบอนุญาตและกระบวนการอนุญาตกับการกิจการกำกับดูแล การปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์. *วารสารวิชาการ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*, 2(2), 215-234.
- นที สุกลรัตน์ และ ณัฐญา ทวีวิทย์ชาครียะ. (2559). แนวทางการขับเคลื่อนแนวนโยบายสาธารณะในกิจการโทรทัศน์ภายใต้กรอบกฎหมาย: กรณีกิจการโทรทัศน์และรายการโทรทัศน์สำคัญที่ให้บริการเป็นการทั่วไป. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2561). *รายงานการวิเคราะห์สภาพอุตสาหกรรมและตลาดกิจการโทรทัศน์ไทยและทิศทางในอนาคต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2563). *รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2563*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์.
- Academic. (2021). *Television content rating systems*. Retrieved from <https://en-academic.com/dic.nsf/enwiki/479146>.
- Angloinfo. (2021). *Television Systems, Cable and Satellite TV in South Korea*. Retrieved from www.angloinfo.com/how-to/south-korea/housing/setting-up-home/television.
- Freiwillige Selbstkontrolle Fernsehen. (2021). *Age Brackets and Preconditions for Age Ratings*. Retrieved from <https://en.fsf.de/media-classification/fsf-age-ratings/>.
- Harris Wiltshire Grannis LLP. (2021). *In brief: media law and regulation in USA*. Retrieved from www.lexology.com/library/detail.aspx?g=9b11e378-0934-4444-99ad-5a864191f899.
- Infocomm Media Development Authority. (2021a). *Films*. Retrieved from www.imda.gov.sg/regulations-and-licensing-listing/content-standards-and-classification/standards-and-classification/films.
- Infocomm Media Development Authority. (2021b). *Television and Radio*. Retrieved from www.imda.gov.sg/regulations-and-licensing-listing/content-standards-and-classification/standards-and-classification/television-and-radio.
- Satellite Television Channels. (2021). *Elevison Satellite Channels*. Retrieved from <https://en.satexpat.com/tv/germany/>.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2022 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).